

Bíblían – Tær heilagu skriftirnar

Onkur hevur sagt, at Bíblían er sum ein leyva, lat hana verja seg sjálva, eingin kann gera tað betur, enn hon sjálf. Hættur tú lagt til merkis hvussu nógv, ið Bíblían talar um seg sjálva. Tað er ein rúgva av skriftstöðum, sum tala um skriftina.

Í 2. Timoteusarbrævi 3. kapitli vers 14-17 lesa vit hetta:

„Men verð tú í tí, sum tú hevur lært, og sum tú ert vorðin sannfjórur um! Tá veitst tú, hvør ið hevur lært teg tað; og tú kennir frá barni av hinar heilugu skriftir, sum kunnu gera teg vísan til frelsu við trúnni á Kristus Jesus. Øll skriftin er innblást av Gudi og er nyttulig til lærðóm, til sannføring, til rættleiðing, til uppföring og rættvís, so gudsmenniskjað kann verða fullkomið, fari fyri at gera allt gott verk.“

Hvør takksom eiga vit ikki

at vera, at vit eiga skriftirnar, vit eins og Timoteus kenna tær frá barni av. Og Paulus sigur: Øll skriftin er innblást, her er einki at fara villur av, lat ongan taka hendan grundvöllin undan okkum. Paulus sigur í Efesusbrævinum, kapitli 2 og versi 20: „tí, sum upphýgd eru á grundvöllin apostlanna og profetanna – og hornsteinurin er Kristus Jesus sjálvur.“

Ja, Harrin útvaldi sær teir heilagu menn í forðum, profetarnir og apostlarnar, hvør hvat hann sigur í 1. Pætursbrævi, kapitli 1 og versini 10 til 12: „Um hesa frelsu var tað, profetar granskaðu og rannsakaðu, teir, sum profetaruðu um náðina, ið tit skuldu fáa. Teir granskaðu, hvør ella hvussu tíðin var, ið Andi Kristusar, sum í teimum var, visti á, tá ið Hann frammanundan vitnaði um líðingar Kristusar og dýrdina aftaná.“

Og teimum varð opinberað, at tað var ikki sær sjálvum, men okkum, teir tæntu við hesum, sum nú er tykkum boðað við teimum, ið hava kunngjørt tykkum evangelið í Heilaga Andanum, sum sendur varð av Himli – hesum, sum eingar tráa eftir at skoða inn í.“

Og hvør Harrin sigur við t.d. Jeremias tá ið hann kallaði hann: Kapitli 1 vers 4-5: „Orð Harrans kom til mín; Hann segði: „Aðrenn Eg myndaði teg í móðurlívi, kendi Eg teg, og aðrenn tú komst út úr móðurfangi, halgaði Eg teg; til profet tjóðanna setti Eg teg.““

Jú, sannliga er grundvöllurin góður. Ein rópar út í Sálmi 119, sum er sermerktur í ikki bara at vera longsti kapitli í Bíbliuni, men eisini í tí, at har í næstan hvørjum versi verður sípað til orð Harrans: Boð tín, vitnisburðir tínir, fyriskipinir o.s.f. har rópar hann út, tá ið hann er kom-

in stívliga í helvt í sálminum: „Sum orð Tíni eru gómunum mínum søt! Tey eru søtari enn hunangur munni mínum!“

Tað er undrunarsamt, at henda bók, skrivað yvir umleið 1600 ár, av so mongum ymskum monnum, lærðum sum ólærðum, summar kenna vit nakað til bakgrundina hjá, aðrar kenna vit einki til. Høgr lærdir menn, sum t.d. Dániel, Paulus og aðrir, prestar, fiskimenn, hírðar o.s.f. alt tó samansjóðað í eina eina, hví? Tí Heilagi Andin stendur aftan fyri, hvør á 2. Pætursbrævi 1,21: „Tí aldri er nakað profetorð komið fram av vilja menniskja; nei, drivin av Heilaga Andanum talabu heilagir menn Guds.“

Og í Paulusar brævi til Rómverjar kapitli 3,1-2 lesa vit at skriftirnar eru lætnar jøðunum upp í hendur: „Hvat hevur tá Jødin framum? Ella hvat nyttar umskeringin? Nógv á allan hátt! Fyrst og fremst tað, at orð Guds eru litið teimum upp í hendur.“

Teir siga tað sum hava granskað, at tað er næstan ótrúligt, hvat nøjaktigheit, ið skriftirnar eru avskrivaðar við. Vit vita jú, at gjøgnum fleiri 100 ár vórðu skriftirnar bert avskrivaðar við hond, við tað at prentlistin ikki var uppfunnin. Jú, skriftirnar eru lætnar jøðunum upp í hendur, og teir hava av sonnum gjørt sitt arbeiði væl. Eg hoyrdi einaferð ein mann siga, at hvørja ferð teir komu til navnði Harrin ella Jehova undir avskrivningunum, so vaskaðu teir sær um hendurnar. Slíkan heiður vistu teir hesum stóra navni. Men hvør hvat Dávid sigur í sálmi 138,2: „Eg tilbiði, vendur móti heilaga templi Tínum, og meir enn øllum prisi eg namni Tínum fyri náði og trúfesti Tína; tí dýrt hevur Tú gjørt orð Títt, meir enn alt navn Títt.“

Ja, dýrt hevur tú gjørt orð títt, meir enn alt navn títt. Ja, lat okkum seta orð Guds høgt, lat ongan og einki fáa tikið hendan tryggja botn undan okkum.

Skulu vit fara at velja og vraka sjálf í hesum undurfulla bókasavni, nei als ikki. Lat okkum nú fara einaferð enn til skriftirnar sjálvar og hvørja eitt eindur at hvat teir stóru Guds menn og Harrin Jesus sjálvar hava sagt. Í 1. Pætursbrævi kapitli 2 og versi 2 sigur Pætur: „Tráð – eins og nýfødd børn – eftir hini óbláðaðu mjólk orðsins, tí at tit av henni kunnu vaksa til frelsu.“

Í Apostlasøguni 24,14 sigur Paulus: „Men tað gangi eg við fyri tær, at eftir

tí vegi, sum teir kalla villuflokk, tæni eg so Gudi fedra mína, at eg trúgvi øllum tí, sum skrivað er í lógini og profetunum.“

Og hvat sigur Jesus sjálvur? Í Jóhannesar evangeli-um 10,35 lesa vit hetta: „Hættur Hann nú kallað teir gudar, sum orð Guds kom til – og skriftin víkast ikki –“

Lat okkum eisini hyggja eftir hvussu Jesus gjørdi tá ið hann var freistaður. Vit verða eisini freistað og tað stendur, at hann varð freistaður í øllum á sama hátt sum vit, tó uttan synd. Djævulin kom til hansara og freistaði hann. Um hetta lesa vit í Matteus 4,1-11: „Tá varð Jesus av Andanum leiddur nðan í oyðimørkina at verða freistaður av Djævulinum. Tá ið Hann nú hevði fastað 40 dagar og 40 nætur, hungaði Hann til endan.“

Tá kom freistarin til Hansara og segði: „Ert tú Sonur Guds, so sig, at hesir steinar skulu verða breyð!“ Hann svaraði: „Skrivað er: „Menniskjað livir ikki bert av breyði, men av hvørjum orði, ið út gongur av munni Guds.““ Tá tók Djævulin Hann við sær til hin heilaga stað, setti Hann á takbrún tempulsins og segði við Hann: „Ert tú Sonur Guds, so leyp niður! Tí skrivað er: „Hann skal geva einglum Sinum boð um teg, og teir skulu bera teg á hondum, so tú ongan stein skalt sláa fótin í.““

Jesus segði við hann: „Uppaftur er skrivað: „Tú mast ikki freista Harran Gud tín.““

Aftur tók Djævulin Hann við sær – nðan á ógulliga høgt fjall, visti Honum øll ríki heimsins og dýrd teirra og segði við Hann: „Alt hetta skal eg geva tær, um Tú vilt falla niður og tilbiðja meg.“ Tá segði Jesus við hann: „Far burt, Satan! Tí skrivað er: „Harran Gud tín skalt tú tilbiðja, og Honum eina skalt tú tæna.““

Tá fór Djævulin frá Honum, og eingar komu til Hansara og tæntu Honum.“

Legg til merkis hvussu Jesus slær Djævulin aftur. Hann sigur: „Skrivað er“. Triggjar ferðir kemur Djævulin, og allar triggjar ferðirnar brúkar Jesus sama vápníð. Og legg serliga til merkis, at tá ið Djævulin so eisini fer at brúka skriftirnar, v. 6, so broytir Harrin ikki framferðarhátt, men hann slær aftur við sama vápníð sínum: „Uppaftur er skrivað.“ Hann fer ikki út í diskussión við Djævulin um skriftirnar, men brúkar bert hetta eina vápníð hvørja ferð: „Skrivað er.“

Nei, skriftirnar eru ikki bara nakað soleiðis hinni, sum vit kunnu gera við, sum vit vilja. Lat okkum eisini hyggja eftir endanum á Rómverjabrævinum: „Honum, ið mentur er at styrkja tykkum, eftir evangeli mínum og prædikuni um Jesus Kristus, eftir opinbering loyndardómsins, ið frá ævigeinum tíðum hevur verið tagt um, men sum nú er komin fyri ljósið og við profetiskum skriftum, eftir boði hins æviga Guds, kunngjórður fyri øllum heidningunum til at virka trúarlýdni – Honum, hinum eina vísa Gudi, veri dýrdin, við Jesusi Kristi, í aldur og allar ævir! Amen.“

Og so til seinast taka vit tey seinastu orðini í Bíbliuni við, og tey siga ikki so lítið: „Eg vitni fyri einum og hvørjum, sum hoyrir profetorðini í hesi bók: Leggar nakar nakað aftrat hesum, skal Gud leggja á hann plágurnar, sum skrivað er um í hesi bók. Og tekur nakar hesi bók burtur av orðunum í hesi profetabók, skal Gud taka lut hansara burtur frá træi livisins og úr hinum heilaga staði, sum skrivað er um í hesi bók. Hann, sum vitnar hetta, sigur: „Ja, Eg komi skjótt!“ Amen! Kom, Harri Jesu! Náði Harrans Jesusar veri við øllum!“

Richard Danielsen

Vindvinningur

Fremsti vindmylluframlæiðari í Danmark útflytur fyri 3 mia. kr. av hesum árliga til lond í Europa, Asiu, Afrika og Amerika.

Fyri tredivu árum síðan tá framlæiðslan byrjaði, vóru trupulleikarnir stórir, men sum sagt verður: „Øll byrjan er torfør.“

Harafurtar vildu stóru, kolfýrdu elverkin ikki góðtaka, at vindframlæiðdur streymur nakrantíð kundi gerast kappingarførur.

Undangongumenn vóru smiðir, smávirkir og hugaðir einstaklingar, sum bardust fyri at skapa áhuga fyri reinar, vindframlæiðd-ari orku hjá einstaklingum, politikarum og myndugleikum.

Fremstur millum hesar undangongumenn er Preben Maegaard, sum eftir mong árs bardaga fyri sínum hugsjónum setti »Nordvestjysk Informationscenter« í Thy á stovn.

Maegaard er fyrstjóðmaður har og er um allan heim kendur har sum áhaldandi orkuframlæiðsla verður kannað og stovnssett.

Hann var á stuttlari ferð í Føroyum fyri nokrum árum síðan fyri at meta um vindorkumøguleikar og fyri at greiða frá donskum byrjunartrupulleikum, hvussu var vunnin á hesum, og hvussu langt á leið var komið.

Hann bjóðaði føroyingum ókeypis nýtslu av donskum royndum og vitan.

Seinni ferð SEV stjórn og nevnd kanningarferð til Danmarkar. Heimafurturkom-in greiddi stjórn føroysku

pressuni frá, at danskur myllur vóru ónyttugir í Føroyum, tær eru ov veikar og tola ikki føroyska vindferð, segði hesin vitandi maður.

Maegaard frætti hetta, flenti og spurdi, hvør ið hevði ætlað at seta myllur, ið verða nýttar í Danmark, upp í Føroyum?

Myllan verður gjørd at lúka krøv, ið verða sett henni, har hon skal verða.

Hetta einskilda kravið høvdu SEV stjórn og nevnd ikki skilt. Um tað var tí teir høvdu ov stóran skund, ella teirra kanningar ikki vóru av vindorku, men av onkrum, sum fyri teimum var meira áhugavert.

Kanska var hann mismæltur. Føroyski veruleikin í dag er, at vindorka framvegis ongan áhuga og týðning hevur fyri SEV el-monopol- ið.

Summarið 1995 læt »Sønderjysk Højspændingsværk« 39 myllur á 600 kilowatt, sum teir eiga á »Rejsby Hede« sunnanvert Ribe, byrja at mala.

Ársframlæiðslan hjá hvørjari mylluni er um 1,5 millión kilowattimmar, sum er nýtslan hjá 400 húsarhaldum.

Tá byrjað varð, væntaði S.H. at streymurin skuldi koma framlæiðst fyri 27 oyru kilowatt tíman.

Tað visir seg at bera til og ivaleyst tað.

Teir ætlað tað fer at verða uppaftur meira spennandi, tá teir um nøkur ár fara undir triggjar ferðir so stórar risamyllur.

Myllurnar standa á fløtu væl fyri vind.

Sum royndir hava verið og sum demokratiskir atburðir er, hevur henda frásøgnin neyvan nakran áhuga fyri SEV stjórn og nevnd.

Tó kanst tú vóna, at ljósið opinberast teimum, tí vit vita, at tað hendir, at blind hana fínnir korn.

Kanska útkræði føroyski el-nýtarin endiliga ótolnast, so hann fer at spyrja og krevja svar, ja, kanska hann fer at krevja SEV og alt tess ruddað burtur.

Dieselmotrar skulu hava innflutta olju fyri mangar milliónir, meðan vindurin ótarnaður framvegis fýkur um hamrar og fløtur, tí danskur myllur kunnu ikki nýtast í Føroyum, sigur Klemint Weihe.

Deyðadagur Cæsars
ár. 43. f. Kr.
15.03.96
Karl Nolsøe

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum »Effata«, Íslandsvegur 10 B, er opin mánaðag-fríggjadag frá kl. 9-13. Telefon 17597. Telefax 13609. Tekst-telefon, ring 0032 og bið um 16929. Limafundur hvørt mánaðvöld kl. 19-23.